

хварлени бѣле на тѣхни те спусканія , и дошла въ запусъивани, за това, защо то во всяко нападане земля та губяла до 200,000 хиляди убити и заведяни въ робство. При само то начало на царствованіе то Юстиніаново, многочисленна та воиска на Анти те, коя то заминала задъ Дунава и са простряла до Тракія, бѣла избита отъ греческіята воевода *Германа*. Послѣ (530) пратянь бѣль противъ тяхъ воевода во Тракія *Хильвудъ*, три годицы са е билъ съ тяхъ, и убитъ, и отъ тогава никой не е бѣль въ сила да имъ мѣшае като заминувать презъ Дунава. Юстиніанъ е началъ да са зговоря съ Анти те (546) и имъ далъ грѣдять (турнъ *Turris*) на сѣверныята брягъ Дунава, за да вардятъ сами те границы (синори) на имперія та отъ гунни те. Чрезъ двѣ години послѣ това (548) Славяни те съ голема воиска влезли въ Иллирикъ и упустили сичко до Грѣдять Эпидамна (Руга *hium*-сега Дурачь-Драчь-Алб: *zuges*), грабили и убивали и завождали въ робство: Грецы те съ 15,000 хиляди воиска неможле да са каищисать да са биятъ. Чрезъ една година (550) Славяни те преминали пакъ задъ Дунава и упустили краятъ на Тракія задъ рѣка та Гебра (*Hebrus*-марица) въ това времи завладѣли